

การฟื้นคืนพระชนม์ไม่ได้เกิดขึ้นในวันอาทิตย์

พระเยซูอยู่ในหลุมฝังศพสามวันสามคืนดังที่พระองค์ตรัสไว้ในมัทธิว 12:40 หรือไม่?
คุณลองนึกภาพสามวันสามคืนระหว่างพระอาทิตย์ตก "วันศุกร์"
และพระอาทิตย์ขึ้นในวันอาทิตย์อีสเตอร์ได้ไหม?

ปกติแล้ววันนี้พระเยซูถูกตรึงกางเขนในวันศุกร์
และการฟื้นคืนพระชนม์เกิดขึ้นเกี่ยวกับพระอาทิตย์ขึ้นในเช้าวันอาทิตย์อีสเตอร์

ไม่ก็คนที่อ้างว่าเป็นคริสเตียนเคยคิดที่จะซักถามหรือพิสูจน์ประเพณี "วันศุกร์-วันอีสเตอร์" นี้
แต่พระคัมภีร์บอกเราให้พิสูจน์ (ทดสอบ) ทุกสิ่ง และคุณจะประหลาดใจอย่างแท้จริงกับข้อพิสูจน์นี้

เพื่อเป็นการพิสูจน์ว่ามีอำนาจที่เชื่อถือได้เพียงคนเดียว
บันทึกทางประวัติศาสตร์เพียงอย่างเดียวคือพระคัมภีร์

ประเพณีไม่มีข้อพิสูจน์

ไม่มีพยานเห็นการฟื้นคืนพระชนม์ แม้แต่สิ่งที่เรียกว่า "บิดาแห่งอัครสาวก"
ก็ไม่มีแหล่งที่มาของข้อมูลใดๆ นอกจากบันทึกที่เรามีอยู่ในปัจจุบัน — การเปิดเผยในพระคัมภีร์ไบเบิล
ประเพณีใดๆ ที่ขัดกับการเปิดเผยของพระเจ้าจะต้องถูกละทิ้ง

ข้อเท็จจริงที่บันทึกไว้คืออะไร?

พวกฟาริสีที่สงสัยกำลังขอมหายสำคัญจากพระเยซู ซึ่งเป็นหลักฐานเหนือธรรมชาติ
เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันการเป็นพระเมสสิยาห์ของพระองค์

พระเยซูตรัสตอบว่า “คนชั่วและเล่นชู้แสวงหาหมายสำคัญ และจะไม่มีการให้หมายสำคัญใดๆ
เว้นแต่หมายสำคัญของผู้เผยพระวจนะโยนาห์ เพราะโยนาห์อยู่ในท้องปลาสามวันสามคืน
พระบุตรก็จะเป็นอย่างนั้น ของมนุษย์จะอยู่ในใจสามวันสามคืน” (มัทธิว 12:39-40)

ตอนนี้ได้โปรดพิจารณาถึงความสำคัญที่ยิ่งใหญ่ ความสำคัญอย่างท่วมท้น ของคำตรัสของพระเยซู

พระองค์ประกาศอย่างชัดเจนว่าหมายสำคัญเดียวที่พระองค์จะประทานเพื่อพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงเป็นพระ
เมสสิยาห์คือว่าพระองค์จะอยู่ในอุโมงค์สกดหินใน "ใจกลางโลก" เพียงสามวันสามคืน

ความสำคัญของเครื่องหมาย

พวกฟาริสีผู้ปฏิเสธพระคริสต์เรียกรื่องหลักฐาน พระเยซูเสนอแต่หลักฐานเพียงอย่างเดียว
หลักฐานนั้นไม่ใช่ข้อเท็จจริงของการเป็นขึ้นจากตาย
เป็นเวลาทีที่พระองค์จะประทับอยู่ในหลุมศพของพระองค์ ก่อนฟื้นคืนพระชนม์

คิดว่านี่หมายถึงอะไร!

พระเยซูทรงอ้างสิทธิ์ในการเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของคุณและของฉัน โดยใช้เวลาสามวันสามคืนในอุโมงค์ หากพระองค์ยังคงอยู่ในโลกเพียงสามวันสามคืน พระองค์จะทรงพิสูจน์พระองค์เองว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด หากพระองค์ล้มเหลวในหมายสำคัญนี้ พระองค์จะต้องถูกปฏิเสธว่าเป็นคนหลอกลวง!

ไม่น่าแปลกใจที่ซาตานได้ทำให้ผู้ไม่เชื่อเหย้าหยันเรื่องราวของโยนาห์และ "ปลาหว"!
ไม่น่าแปลกใจที่ปีศาจได้ตั้งประเพณีที่ปฏิเสธว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์!

ภาวะที่กลืนไม่เข้าคายไม่ออกของนักวิจารณ์ที่สูงขึ้น

หลักฐานที่เหนือธรรมชาติเพียงหนึ่งเดียวที่พระเยซูทรงมอบให้เพื่อการเป็นพระเจ้าผู้มาโปรดของพระองค์ไ้
ด้รบกวนนักวิจารณ์และนักวิจารณ์ระดับสูงมาก

ความพยายามของพวกเขาที่จะอธิบายข้อพิสูจน์เพียงข้อเดียวนี้สำหรับความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ (เทพ)
นั้นนำหัวเราะอย่างสุดขั้ว เพื่ออธิบายสิ่งนี้ออกไป พวกเขาต้อง มีฉะนั้น ประเพณี "วันศุกร์-วันอีสเตอร์"
ของพวกเขาจะพังทลายลง

นักวิจารณ์คนหนึ่งกล่าวว่า "แน่นอน
เรารู้ว่าพระเยซูอยู่ในอุโมงค์ฝังศพเพียงครั้งเดียวตราบเท่าที่พระองค์คิดว่าพระองค์จะทรงอยู่!"
ผู้อธิบายบางคนกำหนดความมั่งงายของเราจนถึงขอบเขตของการขอให้เราเชื่อว่า
"ในภาษากรีกซึ่งมีการเขียนพันธสัญญาใหม่ จำนวน 'สามวันสามคืน' หมายถึงสามช่วงเวลา
ไม่ว่าจะเป็นกลางวันหรือกลางคืน"

พวกเขา กล่าวว่าพระเยซูถูกวางไว้ในหลุมฝังศพไม่นานก่อนพระอาทิตย์ตกดินในวันศุกร์และลุกขึ้นตอน
พระอาทิตย์ขึ้นในเช้าวันอาทิตย์ – สองคืนกับหนึ่งวัน

คำจำกัดความของพระคัมภีร์

แต่คำจำกัดความของพระคัมภีร์เกี่ยวกับช่วงเวลาของ "คืนและวัน" นั้นเรียบง่าย

แม้แต่นักวิจารณ์ระดับสูงคนเดียวกันเหล่านี้ก็ยอมรับว่าในภาษาฮีบรูซึ่งมีการเขียนหนังสือโยนาห์
จำนวน "สามวันสามคืน" หมายถึงระยะเวลา 72 ชั่วโมง —
สามวันสิบสองชั่วโมงและสามคืนสิบสองชั่วโมง

สังเกตโยนาห์ 1:17: "และโยนาห์อยู่ในท้องปลาสามวันสามคืน" พวกเขายอมรับว่านี่เป็นเวลา 72
ชั่วโมง และพระเยซูตรัสอย่างชัดเจนว่าในขณะที่โยนาห์อยู่ในท้องปลาสามวันสามคืน
ดังนั้นพระองค์จะทรงอยู่ในหลุมศพของพระองค์เป็นเวลานานเท่ากัน

ขณะที่โยนาห์อยู่ใน "หลุมศพ" (ดูการอ้างอิงขอบ โยนาห์ 2:2) 72 ชั่วโมง
หลังจากนั้นเขาได้รับการฟื้นคืนพระชนม์อย่างเหนือธรรมชาติโดยพระเจ้า

โดยการสำรวจออกมาเป็นผู้ช่วยให้รอดแก่ชาวเมืองนีนะเวห์เมื่อประกาศคำเตือนแก่พวกเขา ดังนั้น หากพระเยซูอยู่ในหลุมศพ 72 ชั่วโมง พระเจ้าจึงทรงฟื้นคืนพระชนม์เพื่อเป็นผู้กอบกู้โลก

พระเยซูรู้หรือไม่ว่าใน "วัน" และ "กลางคืน" มีเวลาเท่าไร? พระเยซูตรัสตอบว่า "ในหนึ่งวันมีสิบสองชั่วโมงไม่ใช่หรือ ... แต่ถ้าใครคนหนึ่งเดินในตอนกลางคืนเขาจะสะดุด" (ยอห์น 11:9-10)

สังเกตคำจำกัดความในพระคัมภีร์ของसानวนที่ว่า "วันที่สาม" ข้อความต่อข้อความบอกเราว่าพระเยซูทรงฟื้นคืนพระชนม์ในวันที่สาม สังเกตว่าพระคัมภีร์ได้กำหนดเวลาที่จำเป็นสำหรับการบรรลู่ "วันที่สาม" อย่างไร

ในปฐมกาล 1:4 พระเจ้า "ทรงแบ่งความสว่างออกจากความมืด และพระเจ้าทรงเรียกความสว่างว่ากลางวันและความมืดพระองค์ทรงเรียกว่ากลางคืน และตอนเย็น [ความมืด] และรุ่งเช้า [แสง] เป็นวันแรก และตอนเย็น [ความมืด] และเวลาเช้า [แสง] เป็นวันที่สอง และตอนเย็น [ตอนนี้ความมืดสามช่วงเรียกว่ากลางคืน - สามคืน] และตอนเช้า [ตอนนี้เรียกว่าแสงสามช่วงกลางวัน - สามวัน] เป็นช่วงที่สาม วัน" (ปฐมกาล 1:4-13)

ในที่นี้ เรามีกำจำกัดความในพระคัมภีร์เพียงคำเดียวที่อธิบายและนับเวลาที่เกี่ยวข้องกับसानวน "วันที่สาม" ประกอบด้วยช่วงมืดสามช่วงที่เรียกว่า "กลางคืน" และช่วงแสงสามช่วงที่เรียกว่า "วัน" ได้แก่ สามวันสามคืน และพระเยซูตรัสว่าแต่ละช่วงมีสิบสองชั่วโมง รวมเป็น 72 ชั่วโมง

ที่ควรจะสรุป! เด็ก 7 ขวบคนใดก็ตามที่ใกล้จะจบชั้นประถมศึกษาปีที่สองสามารถคิดได้อย่างง่ายดายคาย **เกิดอะไรขึ้น?**

มีอะไรผิดปกติกับถ้อยคำที่เรียบง่ายและเรียบง่ายของพระเยซูเหล่านี้? นักศาสนศาสตร์ที่ฉลาดและเฉลียวฉลาดเหล่านี้รู้ได้อย่างไรว่าพระเยซูทรงถูกตรึงที่ "วันศุกร์" และทรงลุกขึ้น "วันอาทิตย์อีสเตอร์"?

คำตอบง่ายๆ คือ พวกเขาไม่รู้ เพราะมันไม่เป็นความจริง! มันเป็นเพียงประเพณี ประเพณีที่เราได้รับการสอนตั้งแต่วัยเด็กและสันนิษฐานอย่างไม่ระมัดระวัง! พระเยซูเตือนว่าอย่า "ทำให้พระวณะของพระเจ้า ไม่มีผลผ่านประเพณีของคุณ" (มาระโก 7:13)

เราได้ตรวจสอบพยานพระคัมภีร์สองคนในมัทธิวและในโยนาห์ ทั้งคู่กำหนดระยะเวลาของพระวรกายของพระเยซูในหลุมฝังศพเป็นสามวันสามคืน ซึ่งพระคัมภีร์ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า 72 ชั่วโมง คราวนี้ให้เราตรวจสอบพยานพระคัมภีร์อีกสี่คนที่พิสูจน์สิ่งเดียวกัน

แจ้งให้ทราบ มาระโก 8:31

“และพระองค์ทรงเริ่มสอนพวกเขาว่าบุตรมนุษย์ต้องทนทุกข์หลายสิ่งหลายอย่าง และถูกปฏิเสธจากผู้อาวุโส หัวหน้าปุโรหิต และพวกธรรมจารย์ และถูกสังหาร และหลังจากนั้นสามวันจะฟื้นคืนชีพอีกครั้ง”

(เด็กเกรดสองทุกคนสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้) ถ้าพระเยซูถูกสังหารในวันศุกร์ และหลังจากนั้นวันหนึ่งพระองค์ได้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ การฟื้นคืนพระชนม์จะเกิดขึ้นในเย็นวันเสาร์ ถ้าผ่านไปสองวัน ก็คงเกิดขึ้นในเย็นวันอาทิตย์ และถ้าผ่านไปสามวัน ก็คงเกิดขึ้นในเย็นวันจันทร์!

ตรวจสอบข้อความนี้อย่างระมัดระวัง ด้วยกระบวนการทางคณิตศาสตร์ใด ๆ คุณไม่สามารถคิดอย่างน้อย 72 ชั่วโมงเต็ม - สามวันสามคืน - ในการฟื้นคืนชีพซึ่งเกิดขึ้นสามวันหลังจากการตรึงบนไม้กางเขน หากพระเยซูอยู่ในหลุมศพตั้งแต่พระอาทิตย์ตกดินในวันศุกร์จนถึงพระอาทิตย์ขึ้นในวันอาทิตย์เท่านั้น ข้อความนี้จะต้องถูกดึงออกจากพระคัมภีร์ไบเบิลของคุณด้วย มิฉะนั้น คุณจะต้องปฏิเสธพระเยซูคริสต์ว่าเป็นผู้หลอกลวง! หากพระองค์ฟื้นคืนพระชนม์หลังจากสามวัน มันอาจจะมากกว่า 72 ชั่วโมง แต่ก็ไม่สามารถน้อยกว่านี้ได้อีกแม้แต่วันที่เดียว

แจ้งให้ทราบตอนนี้ มาระโก 9:31 “...พวกเขาจะฆ่าเขา และหลังจากนั้นเขาถูกฆ่า เขาจะเป็นขึ้นในวันที่สาม” ระยะเวลาที่แสดงที่นี่ต้องอยู่ระหว่าง 48 ถึง 72 ชั่วโมง ไม่สามารถผ่านไปหนึ่งวินาทีใน 72 ชั่วโมงได้ และพระเยซูยังคงฟื้นคืนพระชนม์ในวันที่สาม และมันไม่สามารถเป็นวันศุกร์พระอาทิตย์ตกถึงอาทิตย์ขึ้นได้เพราะว่ามันใช้เวลาเพียง 36 ชั่วโมงเท่านั้นที่จะพาเราไปในตอนกลางของวันที่สองหลังจากที่เขาถูกฆ่าตาย

ในมัทธิว 27:63 พระเยซูตรัสว่า “หลังจากสามวันฉันจะฟื้นคืนชีพอีกครั้ง” ไม่สามารถคิดได้น้อยกว่า 72 ชั่วโมงเต็ม

และในยอห์น 2:19-21 “พระเยซูตรัสตอบพวกเขาว่า “ทำลายพระวิหารนี้เสีย แล้วเราจะสร้างขึ้นในสามวัน ... แต่พระองค์ตรัสถึงวิหารแห่งพระกายของพระองค์” ให้ฟื้นคืนชีพภายในสามวันหลังจากถูกทำลายหรือถูกตรึงและฝังไว้ไม่เกิน 72 ชั่วโมง

ถ้าเราต้องยอมรับคำให้การทั้งหมดในพระคัมภีร์ เราต้องสรุปว่าพระเยซูอยู่สามวันสามคืนพอดี — สามวันเต็ม 24 ชั่วโมง — 72 ชั่วโมงในหลุมศพ หรือหลักฐานเหนือธรรมชาติเพียงข้อเดียวที่พระองค์ประทานต้องล้มเหลว

เวลาของวันฟื้นคืนชีพ

ตอนนี้ให้สังเกตข้อเท็จจริงนี้อย่างรอบคอบ: เพื่อให้เป็นเวลาสามวันสามคืน - 72 ชั่วโมง - ในหลุมฝังศพ พระเจ้าของเราจะต้องฟื้นคืนพระชนม์ในเวลาเดียวกับวันที่พระศพของพระองค์ถูกฝังอยู่ในอุโมงค์

ให้เราตระหนักว่าข้อเท็จจริงที่สำคัญยิ่งนั้น.

หากเราสามารถหาเวลาของวันฝังศพได้ เราก็ได้พบเวลาของวันแห่งการฟื้นคืนพระชนม์แล้ว ตัวอย่างเช่น หากการฝังศพเกิดขึ้นในเวลาพระอาทิตย์ขึ้น ดังนั้นเพื่อให้ร่างกายถูกทิ้งไว้ในอุโมงค์เป็นเวลาสามวันสามคืน การฟื้นคืนพระชนม์ก็จะต้องเกิดขึ้นเมื่อพระอาทิตย์ขึ้นเช่นเดียวกัน สามวันต่อมา ถ้าฝังตอนเที่ยง การฟื้นคืนพระชนม์คือตอนเที่ยง หากการฝังศพอยู่ตอนพระอาทิตย์ตก การฟื้นคืนพระชนม์คือเวลาพระอาทิตย์ตก สามวันต่อมา

วันตรึงกางเขนเรียกว่า "การเตรียมการ" หรือวันก่อน "วันสะบาโต" (มัทธิว 27:62; มาระโก 15:42; ลูกา 23:54) วันนี้สิ้นสุดลงเมื่อพระอาทิตย์ตกตามการนับของพระคัมภีร์ (เลวีนิติ 23:32)

พระเยซูทรงร้องเสียงดังหลังจาก "เก้าโมง" หรือบ่ายสามโมง (มัทธิว 27:46-50; มาระโก 15:34-37; ลูกา 23:44-46)

ทว่าพระเยซูถูกฝังก่อนสิ้นสุดวันเดียวกันนี้ — ก่อนพระอาทิตย์ตกดิน (มัทธิว 27:57; ลูกา 23:52-54; ยอห์น 19:42) ยอห์นกล่าวว่าเสริมว่า "เหตุฉะนั้นพระเยซูจึงทรงวางพวกเขาไว้เพราะวันเตรียมของพวกยิว" ตามกฎหมายที่ชาวยิวตั้งข้อสังเกตไว้ ศพทั้งหมดจะต้องถูกฝังก่อนเริ่มวันสะบาโตหรือวันฉลอง ดังนั้นพระเยซูจึงถูกฝังก่อนพระอาทิตย์ตกในวันเดียวกับที่พระองค์สิ้นพระชนม์ เขาเสียชีวิตหลังจากเวลา 15.00 น.

ดังนั้น — สังเกตให้ดี — ศพของพระคริสต์ถูกฝังในตอนบ่ายแก่ๆ! เป็นเวลาระหว่างบ่าย 3 โมง และพระอาทิตย์ตกตามที่พระคัมภีร์เหล่านี้พิสูจน์

และเนื่องจากการฟื้นคืนพระชนม์ต้องเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันของวัน สามวันต่อมา การฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ไม่ได้เกิดขึ้นในเวลาพระอาทิตย์ขึ้น แต่ในตอนบ่ายแก่ๆ ใกล้พระอาทิตย์ตก ความจริงข้อนี้อาจเป็นเรื่องที่น่าตกใจ แต่เป็นความจริงในพระคัมภีร์ที่เรียบง่าย!

ถ้าพระเยซูทรงลุกขึ้นในเวลาอื่นของวัน พระองค์ไม่สามารถอยู่ในหลุมศพของพระองค์ได้สามวันสามคืน หากพระองค์ทรงลุกขึ้นในเวลาอื่นของวัน พระองค์ล้มเหลวในการพิสูจน์

โดยสัญญาณเดียวที่พระองค์ประทานว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ที่แท้จริง พระบุตรของพระเจ้าผู้สร้างที่มีชีวิต ไม่ว่าพระองค์จะทรงลุกขึ้น ใกล้สิ้นวัน ใกล้พระอาทิตย์ตก มิฉะนั้นพระองค์ไม่ใช่พระคริสต์! พระองค์ทรงอ้างสิทธิ์ในเครื่องหมายเดียวกัน

ดังนั้นประเพณีอันทรงเกียรติจะต้องถูกทำลายลง

วันสะบาโตอะไรหลังจากการตรึงกางเขน?

ตอนนี้เรามาดูข้อโต้แย้งที่บางคนอาจหยิบยกขึ้นมา แต่ประเด็นที่พิสูจน์ความจริงข้อนี้ บางทีคุณอาจสังเกตเห็นว่าพระคัมภีร์กล่าวว่าวันหลังจากการตรึงกางเขนเป็นวันสะบาโต ดังนั้นเป็นเวลาหลายศตวรรษแล้ว ที่ผู้คนมักคิดว่าการตรึงกางเขนเป็นวันศุกร์

ตอนนี้เราได้แสดงพระกิตติคุณทั้งสี่เล่มว่าวันตรึงกางเขนเรียกว่า "การเตรียมการ" วันเตรียมตัวสำหรับวันสะบาโต แต่สำหรับวันสะบาโตอะไร?

พระกิตติคุณของยอห์นให้คำตอบที่ชัดเจน: "เป็นการเตรียมปีสกา"

“เพราะว่าวันสะบาโตนั้นเป็นวันสำคัญ” (ยอห์น 19:14, 31)

แค่ "วันสำคัญ" คืออะไร? ถามซาวียาโด ๆ ! เขาจะบอกคุณว่าเป็นวันสำคัญประจำปีหรือวันฉลอง ชาวอิสราเอลสังเกตเห็นสิ่งเหล่านี้เจ็ดครั้งทุกปี — ทุกคนเรียกว่าวันสะบาโต! วันสะบาโตประจำปีตรงกับวันที่ในปฏิทินประจำปีบางวัน และวันต่างๆ ของสัปดาห์ในปีที่ต่างกัน เช่นเดียวกับวันหยุดของโรมันในปัจจุบัน วันสะบาโตเหล่านี้อาจตรงกับวันจันทร์ วันพฤหัสบดี หรือวันอาทิตย์

ถ้าคุณจะสังเกตข้อความต่อไปนี้ คุณจะเห็นวันศักดิ์สิทธิ์ประจำปีเหล่านี้เรียกว่าวันสะบาโต: เลวีนิติ 16:31; 23:24, 26-32, 39.

สังเกตมัทธิว 26:2: "ท่านทั้งหลายรู้ว่าหลังจากสองวันเป็นเทศกาลปีสกา และบุตรมนุษย์จะถูกรยศให้ถูกตรึงที่กางเขน" และถ้าคุณจะทำตามบทนี้ คุณจะพบว่าพระเยซูถูกตรึงกางเขนในวันปีสกา!

และเทศกาลปีสกาคืออะไร? ในบทที่สิบสองของการอพยพ คุณจะพบกับเรื่องราวของปีสกาดั้งเดิม ชนชาติอิสราเอลได้ฆ่าลูกแกะ และคัดเลือกที่วางกบประตู่และเสาด้านข้างของบ้านของพวกเขา และไม่ว่าเลือดจะไหลไปที่ใด ทูตสวรรค์ที่สิ้นพระชนม์ก็ข้ามบ้านนั้นไป เว้นเสียจากความตาย หลังเทศกาลปีสกาเป็นการประชุมศักดิ์สิทธิ์หรือวันสะบาโตประจำปี

สังเกตวันที่: "และในวันที่สิบสี่ของเดือนแรกเป็นวันปีสกาของพระเจ้า และในวันที่สิบห้าของเดือนนี้เป็นเทศกาล" (กันดารวิถี 28:16-17)

ลูกแกะปีสกาที่ถูกฆ่าทุกปีในวันที่ 14 ของเดือนแรกเรียกว่า "อาบิบ" เป็นรูปแบบของพระคริสต์ ลูกแกะของพระเจ้าที่ขจัดความบาปของโลก พระคริสต์ทรงเป็นปีสกาของเรา เสียสละเพื่อเรา (1 โครินธ์ 5:7)

พระเยซูถูกสังหารในวันเดียวกับที่ปีสกาถูกสังหารทุกปี เขาถูกตรึงบนไม้กางเขนในวันที่ 14 ของ Abib ซึ่งเป็นเดือนแรกของปีของชาวฮีบรู และวันนี้ ปีสกาเป็นวันก่อน — และเป็นการจัดเตรียม — วันเลี้ยงหรือวันสะบาโตประจำปีซึ่งเกิดขึ้นในวันที่ 15 ของอาบิบ

สะบาโตนี้อาจเกิดขึ้นในวันใดก็ได้ของสัปดาห์ เกิดขึ้นบ่อยครั้งและสังเกตได้แม้กระทั่งวันนี้ในวันพฤหัสบดี ตัวอย่างเช่น วันสะบาโต "วันสำคัญ" นี้มีขึ้นในวันพฤหัสบดีในปี 1972, 1975 และ 1979 และจะมีขึ้นในวันพฤหัสบดีในปี 1982, 1986 และ 1989

และปฏิทินฮีบรูแสดงให้เห็นว่าในปีที่พระเยซูถูกตรึงที่กางเขน วันที่ 14 ของวันอาบีบ ซึ่งเป็นวันปัสกา ซึ่งเป็นวันที่พระเยซูถูกตรึงที่กางเขน คือวันพุธ และวันสะบาโตประจำปีคือวันพฤหัสบดี นี่คือวันสะบาโตที่ดำเนินไปเมื่อโยเซฟชาวอาริมาเธียรีบไปฝังพระศพของพระเยซูในบ่ายวันพุธนั้น มีวันสะบาโตสองวันแยกกันในสัปดาห์นั้น!

การฟื้นคืนพระชนม์เป็นวันอะไร?

แล้ววันแห่งการฟื้นคืนพระชนม์เป็นวันใดของสัปดาห์?

ผู้ตรวจสอบคนแรกคือมารีย์ มักดาลินและเพื่อนๆ ของเธอมาที่อุโมงค์ในวันแรกของสัปดาห์ (วันอาทิตย์) แต่เขาคงรู้ ขณะที่ยังมีคอกอยู่ขณะที่ดวงอาทิตย์ขึ้นในตอนรุ่งสาง (มาระโก 16:2; ลูกา 24:1; ยอห์น 20:1)

ต่อไปนี้เป็นข้อความที่คนส่วนใหญ่คิดว่า การฟื้นคืนพระชนม์เกิดขึ้นตอนพระอาทิตย์ขึ้นในเช้าวันอาทิตย์ แต่พวกเขาไม่ได้พูดอย่างนั้น!

เมื่อสาว ๆ มาถึง สุสานก็เปิดแล้ว! ในเวลานั้นเช้าวันอาทิตย์ขณะที่ยังมีคอก พระเยซูไม่อยู่ที่นั่น! สังเกตว่าทูตสวรรค์พูดว่า "พระองค์ไม่ได้อยู่ที่นี้ แต่ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว" (ดู มาระโก 16:6; ลูกา 24:6; มธ. 28:5-6)

พระเยซูทรงฟื้นคืนพระชนม์แล้วเมื่อพระอาทิตย์ตกในเช้าวันอาทิตย์! แน่แน่นอนเขาเป็น เขาลุกขึ้นจากหลุมศพในตอนบ่ายแก่ ๆ ใกล้เคียงพระอาทิตย์ตกดิน!

และเนื่องจากเรารู้ว่าพระคริสต์ถูกฝังไว้ตอนบ่ายของวันพุธ และการฟื้นคืนพระชนม์เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันของวันสามวันต่อมา ตอนนี้เรารู้แล้วว่า การฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์เกิดขึ้นตอนบ่ายวันเสาร์

วันสะบาโตสิ้นสุดลงเมื่อพระอาทิตย์ตก วันนั้นซ้ำก่อนเป็นวันแรกของสัปดาห์ มันไม่ใช่การฟื้นคืนชีพในวันอาทิตย์เลย มันเป็นวันสะบาโตฟื้นคืนชีพ!

พระคริสต์ทรงบรรลุมหาความสำคัญของพระองค์หรือไม่?

ทั้งหมดนี้อยู่บนพื้นฐานของสมมติฐานที่ว่าพระเยซูได้บรรลุมหาความสำคัญเดียวของพระองค์ที่ทรงอยู่ในหลุมฝังศพสามวันสามคืน หลักฐานทั้งหมดของเราอิงจากคำกล่าวอ้างของพระเยซูก่อนการตรึงกางเขน แต่นักวิจารณ์และแพทย์ผู้สูงส่งบางคนบอกเราว่าพระเยซูทรงทำผิดพลาด — พระองค์อยู่ในหลุมฝังศพเพียงครั้งเดียวตรงเวลาที่พระองค์ทรงคาดหวัง ให้เราได้มีหลักฐานว่าพระองค์ได้ทรงใช้เวลาในหลุมศพอย่างแน่ชัดหรือไม่ที่พระองค์ตรัสว่าจะทำ

สังเกตว่าในมัทธิว 28:6 ทูตสวรรค์ของพระเจ้าให้คำพยากรณ์ ซึ่งตอนนี้เรานำเสนอเป็นหลักฐาน
“พระองค์ไม่อยู่ที่นี้ เพราะพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาแล้วดังที่ตรัส”
และแน่นอนพระองค์จะไม่ทรงลุกขึ้นตามที่พระองค์ตรัสไว้แต่พระองค์จะทรงลุกขึ้นในเวลาอันเที่ยงตรงที่
พระองค์ตรัสไว้!

ดังนั้นเราจึงมีหลักฐานของทูตสวรรค์ของพระเจ้าที่บันทึกไว้ในพระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าว่าพระเยซู
ได้ปฏิบัติตามหมายสำคัญของพระองค์ — พระองค์ทรงอยู่ในโลกสามวันสามคืน —
พระองค์ทรงลุกขึ้นในบ่ายวันสะบาโต ไม่ใช่ในเช้าวันอาทิตย์

หลักฐานอีกประการหนึ่งว่าพระคริสต์อยู่ในหลุมศพตลอดระยะเวลาที่พระองค์ทรงคาดไว้ที่พบได้ใน
1 โครินธ์ 15:3-4: "เพราะว่าข้าพเจ้าได้มอบสิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับมาให้ท่านก่อน
คือว่าพระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อบาปของเราอย่างไร ตามพระคัมภีร์ และฝังศพไว้
และวันที่สามพระองค์เป็นขึ้นมาใหม่ตามพระคัมภีร์"

การสิ้นพระชนม์และการฝังศพของพระองค์เป็นไปตามพระคัมภีร์—ไม่ขัดกับข้อเหล่านั้น
วันที่สามหลังจากการฝังศพวันพุธของพระองค์คือวันสะบาโต
ใช้เวลาสามวันเต็มในหลุมศพสิ้นสุดลงในบ่ายวันเสาร์ก่อนพระอาทิตย์ตก ไม่ใช่เช้าวันอาทิตย์

วันไหนถูกตรึงกางเขน?

พระเยซูถูกตรึงกางเขนในวันพุธ ซึ่งเป็นวันกลางของสัปดาห์ เขาเสียชีวิตหลังจากเวลา 15.00 น.
บ่ายวันนั้น ถูกฝังก่อนพระอาทิตย์ตกในเย็นวันพุธ ตอนนี้นับสามวันสามคืน ร่างกายของเขายู่ในคืนวันพุธ
พฤหัสบดี และวันศุกร์ในหลุมศพ — สามคืน นอกจากนี้ยังอยู่ที่นั่นตลอดช่วงกลางวันของวันพฤหัสบดี
วันศุกร์ และวันเสาร์ — สามวัน พระองค์ทรงลุกขึ้นในวันเสาร์วันสะบาโต — บ่ายแก่ ๆ
ก่อนพระอาทิตย์ตกดิน ในเวลาเดียวกับวันที่เขาถูกฝัง!

เป็นสิ่งสำคัญที่ในคำพยากรณ์ของดาเนียลเรื่อง "เจ็ดสิบสัปดาห์" (ดาเนียล 9:24-27)
พระเยซูจะต้องถูกตัดขาด "ในกลางสัปดาห์" ในขณะที่คำทำนายนี้ใช้วันเป็นเวลาหนึ่งปี ดังนั้นสัปดาห์ที่ 70
นี้จึงกลายเป็นเจ็ดปีตามตัวอักษร พระคริสต์จึงถูก "ตัดขาด" หลังจากพันธกิจสามปีครึ่งดังที่ทรงเป็นอยู่
แต่มีความสำคัญว่าพระองค์ยังทรง "ถูกตัดขาด" ในวันกลางของสัปดาห์ตามตัวอักษร

ตรวจสอบการคัดค้านอย่างตรงไปตรงมา

แน่นอนมีคนที่จะสังเกตเห็นมาระโก 16:9 โดยคิดว่าข้อนี้บอกว่าการฟื้นคืนพระชนม์เกิดขึ้นในวันอาทิตย์
แต่ถ้าอ่านทั้งประโยคก็ไม่บอกเลย นิพจน์ "ถูกฟื้นคืนชีพ" อยู่ในกาลที่สมบูรณ์แบบ
สภาพของพระเยซูในวันแรกของสัปดาห์เป็นอย่างไร? มันบอกว่าเขา "กำลังขึ้น" หรือว่าเขา "ลุกขึ้น"
จากหลุมฝังศพหรือไม่? ไม่เลย ในเช้าวันแรกของสัปดาห์ ณ เวลาที่พระองค์ทรงปรากฏแก่มารีย์ชาวมัคดาลา
พระองค์ทรงฟื้นคืนพระชนม์แน่นอนเขาเป็น! พระองค์ทรงฟื้นขึ้นในตอนบ่ายแก่ ๆ ก่อน

พระองค์จึงทรงฟื้นคืนพระชนม์ในเช้าวันอาทิตย์โดยธรรมชาติ ข้อความนี้ไม่ได้หักล้างข้อความอื่นๆ
ที่เราให้ไว้แต่อย่างใด

อีกตอนหนึ่งที่อาจสับสนคือ ลูกา 24:21: "... และนอกจากนี้
วันนี้เป็นวันที่สามแล้วตั้งแต่สิ่งเหล่านี้ได้เสร็จสิ้นลง" "สิ่งเหล่านี้"
รวมถึงเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นคืนพระชนม์ การยึดพระเยซู การส่งพระองค์ให้ถูกทดลอง
การตรึงกางเขนที่แท้จริง และสุดท้าย
การประทับตราและการเสด็จแห่หลุมฝังศพในวันรุ่งขึ้นหรือวันพฤหัสบดี ศึกษาข้อ 18-20 เล่าเรื่อง
"สิ่งเหล่านี้" และมัทธิว 27:62-66 ด้วย "สิ่งเหล่านี้" ยังไม่เสร็จจนกว่าจะตั้งนาฬิกาวันพฤหัสบดี
และข้อความระบุว่าวันอาทิตย์เป็นวันที่สามนับตั้งแต่สิ่งเหล่านี้เสร็จสิ้น
วันอาทิตย์เป็นวันที่สามตั้งแต่วันพฤหัสบดีจริงๆ แต่ไม่ใช่วันที่สามนับตั้งแต่วันศุกร์
ดังนั้นข้อความนี้จึงไม่สามารถพิสูจน์การตรึงกางเขนในวันศุกร์ได้

ยังมีหลักฐานสุดท้ายที่ยืนยันความจริงข้อนี้ได้

ข้อความสำคัญที่พิสูจน์ว่ามีวันสะบาโตสองวันในสัปดาห์นั้นถูกบังคับด้วยการแปลเป็นภาษาอังกฤษแทบ
ทุกครั้ง เฉพาะเวอร์ชันของ Ferrar Fenton เท่านั้นที่มีประเด็นนี้ถูกต้อง

หันไปหามัทธิว 28:1 ในเวอร์ชันทั่วไปจะมีข้อความว่า "In the end of the Sabbath" หรือพูดให้ถูกคือ
"after the Sabbath" ขอให้สังเกตว่าการแสดงทั้งสองนี้ใช้เอกพจน์ — วันสะบาโต แต่ในภาษากรีกดั้งเดิม
คำนั้นเป็นพหูพจน์ เพนตันแปลได้อย่างถูกต้องโดยกล่าวว่า "หลังวันสะบาโต"
แม้ว่าส่วนที่เหลือของข้อนี้เขาจะแปลได้ไม่ถูกต้องนักก็ตาม ในเชิงอรรถของข้อความนี้ เขากล่าวว่า
"ต้นฉบับภาษากรีกเป็นพหูพจน์คือ 'สะบาโต'"

ตามที่กล่าวไว้ในมาระโก 16:1 มารีัย มักดาลีนและเพื่อนๆ
ของเธอไม่ได้ซื้อเครื่องเทศเพื่อเจิมพระวรกายของพระเยซูจนหลังวันสะบาโตผ่านพ้นไป
พวกเขาเตรียมไม่ได้จนกว่าจะหลังจากนี้ — แต่หลังจากเตรียมเครื่องเทศแล้ว
พวกเขาก็หยุดพักในวันสะบาโตตามพระบัญญัติ! (ลูกา 23:56)

ศึกษาสองข้อนี้อย่างระมัดระวัง

มีคำอธิบายที่เป็นไปได้เพียงข้อเดียว: หลังจากวันสะบาโตประจำปีซึ่งเป็นวันสำคัญประจำปี
ซึ่งเป็นวันฉลองขนมอบไร่เชื้อซึ่งเป็นวันพฤหัสบดี ผู้หญิงเหล่านี้ซื้อและเตรียมเครื่องเทศในวันศุกร์
จากนั้นจึงพักในวันสะบาโต วันเสาร์ประจำปีสัปดาห์ ตามพระบัญญัติ (อพยพ 20:8-11)

การเปรียบเทียบสองข้อนี้พิสูจน์ให้เห็นว่ามีวันสะบาโตสองวันในสัปดาห์นั้น
โดยมีหนึ่งวันอยู่ระหว่างนั้น มิฉะนั้น ข้อความเหล่านี้ขัดแย้งกันเอง

เพื่อพิสูจน์ที่มาของศาสนานอกรีตของวันที่ยาวนานเช่นอีสเตอร์และคริสต์มาส
ความจริงที่น่าตกใจคือไม่มีที่ไหนที่คุณจะพบว่ามีการคว่ำบาตรสำหรับวันหยุดทั้งสองนั้นในพระคัมภีร์
ถึงเวลาแล้วที่เราจะค้นพบที่มาของความเชื่อทางศาสนาของเราและพบว่าเราควรปฏิบัติตามนั้นหรือไม่